

i danske Kroner, alt for saa vidt dette ikke sker til Betaling af forfaldne Vareforpligtelser.“

I samme Paragraf i nævnte Lov ind sættes efter 1. Stykke et nyt Stykke, saalydende:

„Adgangen for i Udlandet boende Personer eller der hjemmehørende Institutioner til at trække paa Banktilgodehavender her i Landet berøres ikke af denne Lov“.

I Valutacentralens ovennævnte Indstilling anføres det som Motivering for Bestemmelsen i Tillægslovens § 1, at det ved Anvendelsen af Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924 har vist sig uheldigt, at Lovens § 4 kun omhandler Køb eller Salg af Valuta og derved muliggør Valutatransaktioner, der i alt Fald kun uegentlig kan betegnes som Køb eller Salg, men som det af Hensyn til Lovens Effektivitet vil være nødvendigt at kunne kontrollere.

Angaaende Bestemmelsen i Tillægslovens § 2 anføres det i Indstillingen, efter at der først er gjort rede for Grunden til, at Valutacentralens Bestyrelse under 25. Maj d. A. besluttede at gøre Brug af Bestemmelsen i § 6, 1. Stykke, i Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924 til Indførelse af et modificeret Attestsystem, at en effektiv Gennemførelse af et saadant System vil kræve en Lovregel, der hindrer, at Valutacentralens Bestemmelser omgaas ved, at

den fremmede Valuta skaffes til Veje paa anden Maade end gennem de til Valutahandel berettigede Banker, Bankiers og Vekselerere, f. Eks. ved Forsendelse af danske Kroner til Udlandet, ved Indbetaling til dansk Bank eller Vekselerer til Fordel for en udenlandsk Forbindelse, eller ved at danske Firmaer lader trække paa sig i danske Kroner.

Da Valutacentralens Bestyrelse maa formene, at Bestemmelsen i Tillægslovens § 1 fremdeles er paakrævet, og at Bestemmelsen i Lovens § 2 ligeledes vedblivende maa have Gyldighed, i alt Fald saa længe Centralen opretholder de den 25. Maj d. A. indførte, senere noget modificerede Restriktioner i Valutahandelen, men iøvrigt ogsaa selv om disse Restriktioner ophæves, idet § 6, 1. Stykke, i Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924, stadig aabner Mulighed for deres Genindførelse, skal man henstille, at de paagældende Bestemmelser søges givet forlænget Gyldighed, saaledes at de udløber samtidig med oftnævnte Lov af 29. Marts 1924.“

I Overensstemmelse med denne Indstilling foreslaas det at give de nævnte Ændringer i Loven om Oprettelse af en Valutacentral forlænget Gyldighed til 31. Marts 1925.